

මතස ප්‍රබුද්‍න තැකැශ පාදමු

පාලි ත්‍රිපිටකය තුළ සූත්‍ර දේශනා දහස් ගණනක් පවතියි. එයින් බොඳ්ධයින් වැඩිපුර ම භාවිතයට ගන්නා සූත්‍ර දේශනා කිහිපයක් පිරුවානා පොත් වහන්සේ ට ඇතුළත් ව තිබේ. එයිනුද මහා මංගල, රතන හා කරණීයමෙත්ත යන තුන් සූත්‍රයට ප්‍රමුඛත්වය ලැබේ.

මෙම සූත්‍ර තුන අතරින් කරණීයමෙත්ත සූත්‍රයෙහි මූල් කොටසෙහි ඇතුළත් ව ඇත්තේ තිවන් පතන මෙත් වඩන්නකු තුළ තිබිය යුතු උසස් ගුණාංගයන් ය. ඒවා මෙසේ ය.

1. දක්ෂයෙකු වීම
2. අවංක බව
3. මැනැවින් අවංක වීම
4. කිකරුකම
5. මඳු බව
6. අනතිමානී බව
7. ලද දෙයින් සතුවූ වීම
8. පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැකි වීම
9. ස්වල්ප කටයුතු ඇති බව
10. සැහැල්ල පැවතුම් ඇති බව
11. සන්සුන් ඉදුරන් ඇති බව
12. ප්‍රයුෂන්ත වීම
13. දුඩ් ගති නොමැති බව
14. කුලයන්හි නොඇලීම
15. නුවණුතියන්ගේ ගරහාවට ලක්වන කිසිවක් නොකරන බව

මෙම ගුණයන්හි පිහිටා පියවරෙන් පියවර සතුරු මිතුරු සැම දෙනෙකු කෙරෙහි ම මෙත් සිත පැතිරවිය යුතු ය. කරණීයමෙත්ත සූත්‍රයෙහි ඉගැන්වෙන

සබඩේ සත්තා හවන්තු සූචිතත්තා

සියලු සත්ත්වයේ සූච්පත් වෙත් වා! යන මෙත්ති වින්තනය විශ්වයේ වෙසෙන මානවයා ප්‍රමුඛ සෙසු සියලු ජීවීන් සැලකිල්ලට ගනිමින් ඉදිරිපත් කොට ඇත. අනෝකවිධ වූ ජීවීන්ගේ ව්‍යසස්ථානයක් ලෙස විශ්වය හැඳුන්වා දිය තැකි ය. ස්වරුපය අනුව මෙන් ම ප්‍රමාණය අනුව ද විවිධ වූ විවිත වූ අපමණ ජීවීහු විශ්වය පුරා ම ජීවත් වෙති. බුදු දහම මිනිසාගේ බුද්ධීමය ග්‍රේෂ්‍යත්වය ඉහළින් ම පිළිගන්නා අතර සෙසු සැම ජීවීයෙකු කෙරෙහි ම බෙහෙවින් හිතානුකම්පි ආකල්පයක් දක්වයි. ඒ අනුව කරණීයමෙත්ත සූත්‍රයෙහි සියලු සත්ත්වයේ යන්න අරුත් ගන්වා ඇත්තේ මෙසේ ය.

තසා	:- තැතිගන්නා සූලු (කෙලෙස් සහිත) සත්ත්වයේ
රාවරා	:- තැති නොගන්නා (කෙලෙස් රහිත) සත්ත්වයේ
දිසා	:- දික් වූ ගරීර ඇති සත්ත්වයේ
මහන්තා	:- විශාල ගරීර ඇති සත්ත්වයේ
මර්යිමා	:- මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ගරීර ඇති සත්ත්වයේ
රස්ස	:- මිටි ගරීර ඇති සත්ත්වයේ
අණුක	:- ඉතා සිහින් සත්ත්වයේ
පුලා	:- වටකුරු (ස්පුල) ගරීර ඇති සත්ත්වයේ
දිවියා	:- ඇසට පෙනෙන සත්ත්වයේ
අද්දිවියා	:- ඇසට නොපෙනෙන සත්ත්වයේ
දුරේ වසන්ති	:- දුර වසන සත්ත්වයේ
අවිදුරේ වසන්ති	:- ලග වසන සත්ත්වයේ
භුතා	:- උපන් සත්ත්වයේ
සම්භවේකී	:- උපතක් සොයන සත්ත්වයේ

පර පණ නොනැසීම හෝ අනුනට හිංසා නොකිරීම පුද්ගල සත්තානය තුළින් ම මතුවිය යුතු නිවැරදි සංකල්පනාවකි. අනුන් සූච්පත් කරවීමේ සිතුවිල්ල තැති ව “සියලු සත්ත්වයේ සූච්පත් වෙත් වා!” යි කෙතරම් කිවත්

ඒයින් ප්‍රයෝගනයක් නොමැත. මෙත්ති හාවනාව යනු එය වචන තැනැත්තාත්, මෙත්තිය ලබන තැනැත්තාත් යන දෙපක්ෂයට ම ප්‍රතිඵල ලැබෙන හාවනාවකි.

න පරෝ පරං නිකුත්තෙහි
නාතිමක්දීකේදී කත්ථිත්තංකක්දීවි
බ්‍යාරෝසනා පටිසසක්දීසා
නාක්දීක්දමක්දීස්ස්ස දුක්ඛම්විශේයා

මෙමගින් කියවෙනුයේ කෙනෙක් අනෙකෙකු නො ඉක්මවන්නේ ය. කිසි තැනෙක්හි ඒ කිසිවෙකුට අවමන් නොකරන්නේ ය. කය වචනය දෙකින් කරන කෝපයෙන් ද, සිතින් කරන කෝධයෙන් ද ඔවුනාවුන්ට දුක් නොකැමැති වන්නේ ය යන අදහසයි.

එසේ වීමට නම් අවසාථ ලෙස මෙත්තිය වැඩිය යුතු ය. එය උපමාවකින් මෙසේ දක්වා ඇත.

මාතා යථා නියං පුත්තං
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්බේ
ඒවම්පි සබඳ භූතේසු
මානසං හාවයේ අපරීමාණං

එක ම පුතෙකු ඇති මවක් දිවි හිමියෙන් එම යුතු ආරක්ෂා කරන්නේ යම් සේ ද එවැනි වූ මෙත්තියක් සියලු සත්ත්වයා කෙරෙහි පැතිරවිය යුතු බව මෙයින් කියුවෙයි. මෙත්තිය වැඩිමේ දී පළමු ව “මම නිදුක් වෙමවා” යනාදී වශයෙන් තමා කෙරෙහි මෙත් සිත පැතිරවිය යුතු ය. පසු ව තමාගේ ජීවිතයට වඩාත් සම්පූර්ණ අයෙකු තෝරාගත යුතු අතර එසේ තෝරාගත් තැනැත්තා ජීවත් වන්නෙකු වීමත් ස්ත්‍රී පුරුෂ හේදය අනුව තම පක්ෂයට අයත් කෙනෙකු වීමත් වැදගත් ය. තමාටත් තමාට සම්පතම අයටත් මෙසේ පිළිවෙළින් මෙත් වැඩිමෙන් පසු ව,

සියලු සත්ත්වයේ නිදුක් වෙත් වා!
යනාදී ලෙස සමස්ත සත්ත්ව ප්‍රජාවට ම මෙත් වැඩිම අපහසු නොවයි.

මෙත්ති හාවනාව වැඩිම සඳහා භාවිතයට යෝගා වචන බොහෝ තිබේ. ඒ අතරෙන් ස්වකිය කැමැත්ත පරිදි එක් වචනයක්, වචන කිහිපයක්

හෝ බොහෝ වවන ප්‍රමාණයක් හෝ ගෙන භාවනා කළ හැකි ය. උදාහරණ ලෙස,

සියලු සත්ත්වයේ නිදුක් වෙත් වා!
දෙම්නස් තැත්තේ වෙත් වා!
නිදුක් වෙත් වා!
නිරෝගී වෙත් වා!
සුවපත් වෙත් වා!

යන වවන භාවිතයෙන් මෙම භාවනාව ප්‍රගුණ කළ හැකි ය. මෙහි දී වාචි වී භාවනා කරනවිට පුරුෂ පාර්ශ්වයට බද්ධපරියංකය ද (එරම්ණීය ගොනා) කාන්තා පාර්ශ්වයට අර්ධ පරියංකය ද නිවැරදි ඉරියවිව වේ. මෙම භාවනාව සතර ඉරියවිවෙන් ම කළ හැකි වේ.

නිවියිං වරං නිසින්නොය් වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගත මිද්දේය්
ඒතං සතිං ප්‍රධිවිශේෂය
බහ්මමෙතං විහාරං ඉඩමාහු

සිටගෙන හෝ සක්මන් කරමින් හෝ හිඳගෙන හෝ යහනක වැනිරෙගෙන හෝ මෙත් සහගත සිහිය පැවැත්විය යුතු ය. එවිට මෙත් බුහුම විභාරයක් වෙයි. මෙසේ අනුතුමයෙන් සියලු සත්ත්ව ප්‍රජාව වෙත මෙත් වැඩීමේ ගක්තිය ඇතිකර ගැනීමත් සමග ම තමාට ලොව කිසිදු සතුරෙකු නොමැති වෙයි. සියලු ලෝකවාසීහු ම තම මිතුයෝ වෙති. ලොව ජ්වත් වන සියල්ලන් ම මිතුයින් නම් කළකේලාභාල, අඩඳබර, යුද කිරීම යනාදී කිසිවක් ඇති වීමට ඉඩක් නොමැත. මිතුත්වය පලුදු වීම ව්‍යසනයන්ට හේතුවයි. මෙත් සිතිවිලි පතුරුවන්නා සමාජයේ සියලු දෙනා ම ඉතා සුහදියිලි ව පිළිගන්නා ඉතා ප්‍රසන්න අයෙකු බවට පත් වෙයි. ඒ අනෙකක් නිසා නොව ඔහුගෙන් සමාජයේ කිසිවෙකුට කිසිදු ආකාරයක හිරිහැරයක් පීඩාවක් සිදු නොවන නිසා ය. සිත බෙහෙවින් ම පිරිසිදු නිසා ම ඔහු ඉතා සැහැල්ලු පැවතුම් ඇති අයෙකු බවට පත්වෙයි. මෙමගින් ඉතා සැනසිලිදායක දිවී පෙවතක් ගත කිරීමට අපට හැකියාව ලැබේ. එමෙන් ම අපගේ ජ්විතය ආලෝකවත් වේ.

සාරාංශය

භාවනාව පරලොව සුහ සිද්ධිය සඳහා පමණක් නොව පුද්ගල හා සමාජ සුහ සිද්ධියට ද බෙහෙවින් ම උපකාර වන්නේ ය. මෙත් භාවනාව ඒ අතර විශේෂීත ය. සතුරු මිතුරු සැමට මෙත් වැඩීම සිතෙහි කුසල ධර්ම වැඩිදියුණු වීමට හේතු වෙයි. කරණිය මෙත්ත සූත්‍රය මෙත් සිතිය වැඩිය යුතු ආකාරය මැනැවින් විස්තර කෙරෙන දේශනාවකි. මිනිසුන් අතර මිතුත්වය පලුදු වීමෙන් බරපතල ගැටලු ඇතිවනු කොතෙකත් දැකිය හැකි ය. මෙම තත්ත්වය තුරන් කිරීමට ගත හැකි ස්ථීර ම විසඳුම මිනිස් සන්තානය තුළ මෙත් සිතිවිලි ජනිත කර ගැනීමයි.

කියාකාරකම

1. හාටනා කිරීමට කැමැති වෙනත් ආගමක මිතුරේකුට බුදු දහමේ ඉගැන්වන මෙමත් හාටනාව කරන ආකාරය කියා දෙන ලිපියක් ලියන්න.
2. මෙමත් හාටනාවන් ලැබෙන සමාජීය ප්‍රයෝගන ලැයිස්තු ගත කරන්න.

පැවරුම

පන්තියේ සියලු දෙනා එක් ව කරණීය මෙත්ත සූත්‍රය මතකයෙන් ස්ථ්‍යායනා කරන්න.